

BOMBA BOMBELOR: Senzaționalul denunț făcut azi de GABRIEL SANDU

Publicăm mai jos, integral, denunțul pe care, chiar astăzi, Gabriel Sandu l-a depus la DNA în uriașa escrocherie Microsoft. Sunt vizați Traian Băsescu, Emil Boc, ambasadori ai Statelor Unite și Austriei, Elena Udrea, Dorin Cocoș, Claudiu Florică, Dinu Pescariu și mulți alți despre care Gabriel Sandu pretinde că s-au implicat în diverse feluri în furtul din averea publică a României a zeci de milioane de euro. În denunț, se vorbește deasemenea și despre George Maior și Florian Coldea, despre generali SRI și STS.

Ministerul Public

Direcția Națională Anticorupție

Dosar nr. 766/P/2016

Domnule Procuror,

Subsemnatul **Sandu Gabriel** domiciliat în București, strada Polonă nr. 35, sc. 1, ap. 2, Sector 1, înal lui Ana și Alexandru, având CNP 1630908292075, în calitate de inculpat în Dosarul nr. 766/P/2016, prin apărător ales av. Danie M.V. Chitic,

formulez în temeiul art. 290 C.pr.pen. prezentul

DENUNȚ

prin care vă aduc la cunoștință săvârșirea mai multor infracțiuni de care am luat cunoștință în perioada în care am fost membru al Guvernului României, respectiv 23.12.2008 – 01.09.2010, în calitate de Ministru al Societății Informaționale și al Comunicațiilor, dar și în calitate de vicepreședinte PDL Central, primvicepreședinte PDL Frahova, și coordonator al PDL Brăila.

Prin conținutul său, acest memoriu are valoarea unei denunț care să facă posibilă, dacă se va dori, cercetarea întregului context al contractelor încheiate de către Guvernul României cu Microsoft și care s-au constituit începând cu anul 2003 în "platforma de afacere Microsoft", o escrocherie care a fost transpartinică, transguvernamentală și transfrontalieră. Uriașul prejudiciu al staului român nu poate fi calculat decât în condițiile în care va fi cercetată afacerea Microsoft din perioada 2003 – 2012.

Pentru început, iată câteva elemente din contextul în care s-a derulat în ansamblul ei operațiunea Microsoft, care a prejudiciat statul român cu zeci de milioane de euro:

1. Între Guvernul României și Microsoft, la Roma, data de în 17 Septembrie 2003, a fost încheiat un "Parteneriat strategic" care a avut ca efect instituirea unui monopol în favoarea gigantului IT american pe piața din România. Acest monopol a fost consfințit prin semnarea de către Dan Nica, ministrul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației pe de o parte și Steve Ballmer, CEO Microsoft, pe de altă parte, a unei "Scrisori de intenție privind Parteneriatul Strategic între Guvernul român și Microsoft", și mai apoi prin semnarea la data de 15 aprilie 2004 a Contractului 0115.RO care viza preluarea de licențe pentru operarea computerelor deținute de administrația centrală, (deși o parte din computere dețineau deja licență) dar și pentru proiectele de e-government și licențele educaționale. Arăt că numărul de licențe vizate depășea cu mult numărul computerelor existente. Acest contract încheiat între stat și o entitate privată a încălcat legile concurenței. Ca efect al încheierii "Parteneriatului strategic" și a "Contractului 0115.RO", Microsoft a devenit placa turnantă a pieței IT din România dar și a securității cibernetice a Statului român, fiind anihilată în același timp libera concurență pe piața IT din țara noastră prin legalizarea și instituționalizarea abuzului de poziție dominantă a companiei Microsoft în România. Menționez că Microsoft operează la nivel mondial prin subsidiare zonale ale concernului multinațional. În Europa, subsidiara mare a fost și este Microsoft Irlanda. Locația a fost aleasă anume întrucât are o legislație a impozitelor mai prietenoasă. Microsoft Irlanda a creat o reprezentanță în România numită Microsoft România.

2. La intervale de patru-cinci ani, contractul inițial a fost "novat" prin încheierea unor acte adiționale sau noi contracte de ambele părți în urma unor negocieri directe și netransparente care încălcau odată în plus legile

europene ale concurenței. Contractele succesive care au “născut” “Parteneriatul strategic” și Contractul 0115.RO au fost făcute prin coruperea sistematică a oficialilor români prin instituirea unei grupări infracționale care s-a aflat de-a lungul timpului, în mod invariabil, în spatele echipelor de negociatori și cărora li s-au oferit ca recompensă procente importante din prețul contractelor încheiate cu statul român prin oferirea unor discounturi imense (ce mergeau până la 65%) din valoarea contractelor încheiate cu Guvernul României. Modul prin care compania Microsoft cumpăra influență la nivelul de vârf al statului român va fi descris în cele ce urmează în prezentul denunț.

3. Cum compania Microsoft (prin subsidiara sa Microsoft Ireland și reprezentanța sa – Microsoft România) nu putea încheia în mod direct contracte directe ca urmare a unei interdicții stabilite de instanțele internaționale în domeniul concurenței, Microsoft opera și comercializează în România în mod indirect licențe și servicii prin intermediul unor terțe companii agreeate și abilitate în mod direct de către compania americană numite LAR (Large Account Reseller). Aceste terțe companii (pe care le vom numi în continuare LAR-uri) obțineau și obțin în mod netransparent discounturi stabilite în urma unor negocieri directe între acestea și compania Microsoft, această modalitate de ofertare directă către LAR-uri încălcând odată în plus legile internaționale ale concurenței. În România, au existat și au operat mai multe asemenea LAR-uri (persoane juridice române și/sau străine), care făceau oferte instituțiilor administrației publice centrale, dar de fiecare dată în spatele acestor LAR-uri se găseau aceleași persoane care alcătuiesc un grup criminal organizat.

4. Este esențial de reținut că discounturile acopereau o plajă largă, între 17 și 65 la sută, ultimul procent fiind total nefiresc sub aspect comercial.

5. În 2009 a fost dată Hotărârea de Guvern 460 și s-a organizat o licitație, câștigată de D-CON.NET AG, un LAR reprezentat de Claudiu Florică, una și aceeași persoană care reprezenta și precedentul LAR care contractase cu Guvernul României – Fujitsu Siemens Computers GMBH (numit în continuare ESC).

6. Au fost prevăzute sume uriașe (de zeci de milioane de euro) pentru consultanță și asistență, pe care Guvernul României i-a plătit și care au fost dirijați către o rețea de offshoruri deținute de reprezentanții unui grup criminal organizat, alcătuit din peste o sută de persoane, avându-i la vârf pe Claudiu Florică, Dinu Pescariu și Dragoș Stan.

7. În cele ce urmează voi demonstra că Microsoft nu livra în realitate nici toate produsele (licențele) contractate și nici consultanța convenită. În schimb, avea acces la toate informațiile sensibile sau chiar la secrete ale statului român.

8. Prin intermediul LAR-urilor, Microsoft a făcut trafic de influență începând cu anul 2004, fiind susținut în acest sens de un grup consistent de oameni politici în frunte cu președintele de atunci al României, Traian Băsescu, cu primul-ministru Emil Boc, cu consilierul președintelui României, Theodor Stolojan, consiliera prezidențială Elena Udrea, devenită apoi ministru al Dezvoltării, soțul acesteia, Dorin Cocoș, de reprezentanți de frunte ai corpului diplomatic (ambasadorii SUA, a Austriei și Germaniei) și FMI, dar și de ofițeri superiori din Serviciul Român de Informații și STS (generalii SRI Dumitru Zamfir și Dumitru Cocoru, generalul STS Marcel Opriș, aceștia fiind reprezentanții prim adjunctului SRI, generalul Florian Coldea și directorului SRI George Maior).

9. Timp de circa 14 ani, sume uriașe de bani au fost, în baza contractelor Microsoft, preluate din bugetul diferitelor instituții centrale, prin intermediul directorilor Silviu Hotăran și Ovidiu Artopolescu (ultimul, o vreme, fiind și secretar de stat MCSI, sub patronajul lui Dan Nica, în calitate de ministru), având același partener, în persoana lui Claudiu Florică, ca director D-CON.NET AG și FSC, și cu aceiași colaboratori de bază din Microsoft, directorii Florin Pletea – toți plătiți prin intermediul Zonko Overseas Ltd. și alte offshore-uri înființate special în acest sens de către Sorin Eftene, director Microsoft, prin intermediul multinaționalei KPMG – un gigant în domeniul consultanței fiscale.

10. Din grupul infracțional organizat care au devalizat bugetul României și au spălat banii obținuți în acest mod, au mai făcut parte și Dragoș Nicolaescu, șef FSC (Fujitsu Siemens Computers GMBH), numit în această funcție de către Claudiu Florică, Diana Comănici director economic și toți ceilalți directori Microsoft, membri ai delegației Microsoft în MCSI, directori FSC (Fujitsu Siemens Computers GMBH), directori D-CON.NET AG sau membri ai grupului D-CON.NET AG și Dorin Cocoș care, începând din 2009, a devenit șeful neoficial al negociatorilor grupului Microsoft în raport cu Guvernul României.

În fapt, contextul electoral al anului 2008 a făcut ca în perioada 15-23 decembrie 2008, la insistențele domnului Gheorghe Ștefan, cu susținerea PLD, în cadrul PDL, să se stabilească, prin algoritmul de desemnare al membrilor de partid, cu rezultate foarte bune în campanie electorală, ca funcția de Ministru al Comunicațiilor și Societății Informaționale, aripa PLD din PDL, să fie ocupată de subsemnatul.

Imediat după desemnare am fost chemat la partid, la PDL și mi s-a adus la cunoștință de către conducerea acestuia, modul de repartizare a funcțiilor de conducere în cadrul MCSI pe baza de recomandare a fiecărei filiale județene PDL.

În data de 23.12.2008 am fost instalat ca ministru MCSI de către domnul vice prim-ministru Dan Nica, cu recomandarea să lucrez cu „omul care știe totul în acel minister” pentru că el l-a înființat, secretarul general al ministrului, domnul Cezar Armeanu.

Am preluat MCSI pe bază de proces verbal de la ministrul Karoly Borbély. Menționez că acesta nu mi-a indicat absolut nicio problemă deosebită din activitatea ministerului.

Primele informații pe care le-am primit în minister au fost că acel minister este controlat de SRI și este condus de dl. Dan Nica prin intermediul dlui. Cezar Armeanu, acesta din urmă fiind pe statul de plată atât al lui Microsoft – FSC (Fujitsu Siemens Computers GMBH), cărora le reprezintă interesele, cât, mai ales, ale avocatului Doru Boștină, care îi reprezintă pe toți, respectiv Microsoft, FSC, Unicredit și MCSI.

În minister era un haos total. Se zvonea că toți șefii de departamente și o parte din angajați erau plătiți de FSC, Florică, TeamNet, Ghiță Sebastian, Siemens, SIVECO, și mulți alții.

În aceste condiții, imediat după preluare am dispus, la sugestia Secretariatului General al MCSI, domnul Cezar Armeanu, o ședință de lucru în care mi s-a adus la cunoștință o singură problemă și anume situația licențelor Microsoft cumpărate de dânsul în numele Guvernului României.

Problema principală ridicată de domnul Cezar Armeanu era inexistența sumelor aferente plăților necesare achitării licențelor nelivrate de Microsoft în perioada 2006 – 2008, dar care trebuiau plătite de MCSI în anul 2009. Este motivul pentru care a fost identificată o soluție de plată, optându-se pentru achitarea contravalorii unui număr antecalculat de ore de

consultanță și de mentenanță. Servicii care, în cea mai mare parte, nu au fost prestate.

Ceea ce m-a nedumerit, din primul moment, a fost de ce acest contract de închiriere licențe Microsoft era urmărit de departamentul de politică externă al ministerului, și nu de departamentele de IT, achiziții, sau tehnic.

Divergența principală era între departamentul de politică externă, care urmărea derularea contractului și departamentele juridic și economic.

Ulterior, am înțeles că oamenii rețelei erau masați exact în departamentul de politică externă al ministerului.

În primele săptămâni din ianuarie 2009 (odată cu începerea mandatului meu de ministru MCSI, am dispus efectuarea unei inventarii complete a licențelor Microsoft, gestionate în perioada 2006-2008, și a licențelor necesare la nivelul anului 2009.

Rezultatul a fost absolut dezastruos. Nu exista nicio coerență în evidența Ministerului, hotărârile de guvern emise în 2008 nu aveau niciun fundament, nu exista niciun document care să stea la baza întocmirii și redactării acestor hotărâri de guvern, nu existau comenzi ale instituțiilor, procese verbale de recepție, de comodat, vouchere, ore de consultanță, nu existau procese verbale de recepție asupra serviciilor. Documentul care consemna numărul de ore de consultanță, respectiv 50.000 de ore, document deținut în arhiva Secretarului general-ului MCSI, aferent perioadei 2004 – 2009 (ore evaluate în cadrul MCSI la 5.000.000 \$ la nivel de LAR, valoarea de piață fiind de peste 8.000.000 \$) dispăruse din evidența MCSI.

Am solicitat o situație a voucherelor date instituțiilor din contractul de licențiere. Nici aceasta nu exista.

Am solicitat documentele de livrare ale companiei Microsoft FSC în baza comenzilor date de instituțiile beneficiare, cuprinse în actele adiționale nr. 2, 3 și 4, precum și procesele verbale de recepție a kit-urilor și a voucherelor de ore de consultanță, însoțite de contracte de comodat cu toate ministerele și instituțiile cuprinse în H.G. 634/11.06.2008 și H.G. 1193/24.09.2008, împreună cu H.G. 1451/12.11.2008. Aceste documente nu mi-au fost prezentate pentru, așa cum mi s-a spus, nu mai existau în minister. Dacă au existat vreodată.

Am avut o discuție foarte dură cu Secretarul general-ului MCSI, domnul Cezar Armeanu, care nu mi-a putut prezenta nicio explicație în condițiile în care nu exista niciun document în minister care să nu treacă pe la el.

Foarte prietenos, mi-a spus că nu e nicio problemă pentru că are soluție pentru această situație și îmi va prezenta omul care deține toate documentele prin care va justifica situația de mai sus și care a întocmit și redactat toate hotărârile de guvern menționate mai sus.

Șefa serviciului juridic mi-a precizat că aceste documente nu există pentru că aceste hotărâri de guvern au fost pregătite de secretarul de stat Szomodi împreună cu Secretarul general-ul MCSI dl. Cezar Armeanu, și scrise de domnul avocat Doru Boștină.

Departamentele din cadrul Ministerului nu au fost implicate. Același lucru l-au susținut și directorul economic al MCSI domnul Florea și șefa Serviciului financiar, doamna Daneț, care mi-au argumentat, inclusiv pe documente scrise, de ce nu pot fi plătite sumele de 31.000.000 \$ și 26.800.000 \$ aferente actelor adiționale nr. 2,3 și 4.

În urma analizării informațiilor oferite de toate aceste departamente, referitoare la actele adiționale 2, 3 și 4, subsecvente contractului 0115RO/2004, am constatat discrepanțe între prevederile textelor de lege ce vizau termenele de plată, livrarea de produse, cantitățile și modalitatea în care aceste produse puteau fi achitate doar în baza prevederilor bugetare al următorului an și situația efectiv regăsită, astfel:

Prin Hotărârea de Guvern nr. 470/2004 și CTR 0115RO/2004 se prevedea la:

“Art. 2: plata ratelor se făcea în limita sumelor aprobate anual prin lege cu aceasta destinație din bugetul SGG-ului

Art. 3 alin. 2: Instituțiile publice beneficiare vor primi câte un kit de instalare pentru fiecare dintre produsele solicitate.”

În anexa de la H.G. 470/2004 – contractul comercial de închiriere licențe, în art. 5 alin. 4 obligația de livrare se va considera îndeplinită la data prevăzută în notificarea adresată licențiatului de către Microsoft prin care se confirmă că licențiatul are acces la licențe și predă către licențiat câte un kit de instalare pentru fiecare instituție publică beneficiară având calitatea de afiliat inclus.

Contractul a fost semnat de către SGG pe o perioadă de 5 ani (2004–2009), valoarea inițială a contractului încheiat în anul 2004 între SGG și Microsoft prin reprezentantul său Fujitsu Siemens GMBH Austria a fost de 54.567.465 \$ pentru un număr de 50.155 licențe de drept de utilizare începând cu anul 2004 până în anul 2009.

Cuantificare Prejudiciu

Costul de finanțare în valoare de 11.000.000 \$ a determinat creșterea valorii contractului de 42.000.000 \$ oferta inițială, la 54.567.465 \$ – suma apreciată de Gheorghe Gheorghina ca fiind o creștere nejustificată care nu poate fi explicată.

Total prejudiciu aferent contractului 115RO/2004 – 26.400.000 \$ din care 11.000.000 \$ costuri legale de finanțare și 15.600.000 \$ plăți ilegal cu avizul și acordul dat de Microsoft prin Siviu Hotaran, Ovidiu Artopolescu, Florin Pletea, Sorin Eftene, care au supravegheat afacerea Microsoft. Bani au fost împărțiți între Microsoft, FSC, KPMG și directorii Microsoft enumerați mai sus, directorii FSC (Fujitsu Siemens Computers GMBH) Viena în frunte cu Malinovski, dar și ai FSC (Fujitsu Siemens Computers GMBH) România, Claudiu Florică, Dragoș Nicolaescu, Diana Comanici împreună cu cei care țineau legătura cu serviciile secrete și guvernele României – Dragoș Stan și Dinu Mihail Pescariu, bani pe servicii plătite dar nelivrate, ajungând la ei și prin ei la toți cei de mai sus.

H.G. nr. 470/2004 este ilegală pentru că trebuia să cuprindă obligativitatea de a se face licitație publică. Actul normativ a intrat în vigoare la data de 13.04.2004, după ce a fost semnat de:

- prim-ministrul Adrian Năstase – contrasemnează
- ministrul MCTI Dan Nica
- ministrul pentru coordonarea SGG Eugen Bejinariu
- ministrul Finanțelor Publice M. Tănăsescu

Odată cu intrarea în vigoare a acestei hotărâri, a fost abrogată o altă hotărâre, H.G. nr. 1473/2003, de asemenea ilegală, care atribuia competență SGG-ului de a semna contractul-cadru de licențiere, referitoare la produsele Microsoft. Aceasta a fost publicată în Monitorul Oficial al României, partea 2 nr. 912 din 19 decembrie 2003.

H.G. nr. 1473/2003 a fost semnată la 11 decembrie 2003 de următorii:

- prim-ministrul Adrian Năstase
- ministrul MCTI Adriana Ticau

- ministrul pentru coordonarea SGG Eugen Bejinariu
- ministrul Finanțelor Publice Mihai Nicolae Tănăsescu.

În prima parte a anului 2009, am avut câteva întâlniri cu toți șefii marilor companii de IT din România, printre care și doamna Irina Socol, președinte, director general al SIVECO SRL. Aceasta mi-a prezentat mai multe variante de îmbunătățire a sistemelor IT în Guvernul României, printre care și propuneri de îmbunătățire a programelor de licențiere în cadrul Ministerului Învățământului, explicându-mi că nu se poate accepta sub nicio formă oferta Microsoft, întrucât este incorectă, compania SIVECO SRL livrând, în perioada 2000–2004, toate calculatoarele folosite de Ministerul Învățământului pe care erau instalate licențe Microsoft legale.

În 2009, am rezistat insistențelor domnilor Tatomir Cătălin, Sorin Eftene, Florin Pletea, care erau făcute direct sau prin intermediul ambasadei SUA și al ambasadorilor Nicholas Teubman și Mark Gittenstein – mai mult sub forma unor amenințări directe asupra mea și asupra Guvernului României – la presiunile domnilor Dorin Cocoș, Dinu Pescariu (cu care m-am văzut o singură dată în luna mai 2009, iar următoarea dată a intrat peste mine în casă în noiembrie 2009), Claudiu Florică – FSC (Fujitsu Siemens Computers GMBH), Dragoș Nicolaescu, Diana Comănici, dar mai ales a domnilor Cezar Cezar Armeanu și a avocatului Doru Boștină. Toți aceștia au depus eforturi pentru a mă convinge să includ în Hotărârea de Guvern soluția de rezolvare a licențelor Microsoft, în baza solicitărilor făcute de Mihnea Costoiu.

Vă aduc la cunoștință că începând din anul 2008, luna iunie, companiile Microsoft și FSC (Fujitsu Siemens Computers GMBH) au impus un contract de consultanță juridică pentru MCTI cu avocatul Doru Boștină, care era în același timp și avocatul MCSI și avocatul Unicredit Bank, lucrând direct cu domniile Florică Claudiu, Dinu Pescariu, Dragoș Nicolaescu, Florin Pletea, Sorin Eftene plus Călin Tatomir. Aceștia împreună au procedat la inițierea unui număr de Hotărâri de Guvern prin care se efectuau plăți ilegale.
Respectiv:

1. Conform contractului comercial de închiriere licențe – anexa la H.G. nr. 470/15 Aprilie 2004, care prevede că obligația de livrare se va considera

integral îndeplinită la data prevăzută în notificarea adresată licențiatului de Microsoft Ireland Operation LTD, prin care se confirmă că licențiatul are acces la licențe și a predării către licențiat a câte unui kit de instalare pentru fiecare instituție publică beneficiară, având calitatea de afiliat inclus.

2. Hotărârea de Guvern nr.199/27.02.2008 prevede, la Articolul 2.2 că autoritățile și instituțiile publice beneficiare au obligația de a transmite, până la data de 30 martie a fiecărui an către MCTI numărul echipamentelor de calcul instalat în cadrul instituției, numărul de licențe existent și numărul de licențe necesar a fi închiriate, cu justificarea necesității, iar MCTI are responsabilitatea de a centraliza și corela aceste informații.

La Articolul 3 se prevede că MCTI verifică modul de utilizare de către fiecare autoritate și instituție publică beneficiară a avantajelor și serviciilor aferente contractului comercial de închiriere de licențe Microsoft.

3. Hotărârea de Guvern nr.624/11 iunie 2008 prevede plata fără recepționarea vreunui produs. În plus, urmau să fie livrate în luna iunie 2008 produse care aveau să fie folosite începând de la 01.01.2006. În Articolul 2, în schimbul acestora, se prevedea plata sumei de 26.172.156 \$. Conform Articolului 3, MCTI urma să distribuie licențe pe bază de contract de comodat instituțiilor și autorităților publice beneficiare (în data de „aprilie 2006” cu drept de folosință de la data de 01.01.2006), În Anexa nr. 2 a Actului adițional nr. 2 se prevedea dreptul neexclusiv de a utiliza produsele software Microsoft închiriate și kiturile de instalare corespunzătoare.

În actul adițional nr. 2/11 Iunie 2008, la contractul 0115 RO/2004 se stabilea ca până la data de 31.03.2006 să fie predate kiturile către SGG și contractul de comodat semnat cu instituțiile beneficiare.

Ministrul Karoly Borbély, Secretarul General al MCSI Cezar Armeanu, Secretarul de Stat Szomodi și Microsoft, prin Călin Tatomir, Florin Pletea, Sorin Eftene au făcut presiuni uriașe asupra mea, pentru a renunța la verificarea inventarelor licențelor primite și pentru a face plățile retroactiv, în schimbul unor produse nelivrate și nerecepționate. Produsele așa-zis livrate au fost comunicate MCSI prin intermediul avocatului Boștină Doru, care a și redactat hotărârile de guvern, inclusiv contractele și anexele

lor către Microsoft. În acest sens a colaborat cu Călin Tatomir, Sorin Eftene, Florin Pletea și echipele subordonate lor. De la Fujitsu Siemens Computers GMBH au participat Claudiu Florică, Dragoș Nicolaescu, Diana Comănici, care au împărțit banii obținuți ilegal de la Guvernul României între Microsoft, FSC, directorii Microsoft, directorii FSC prin offshore-urile lui Dragoș Stan, Dinu Pescariu, Thomas Heintschel .

Semnificativ cred că este faptul că Dragoș Stan, Dinu Pescariu și Claudiu Florică sunt patronii din umbră ai firmelor Lisaos – Balzac – Essim cu același sediu în Cipru – Limassol Cipru Griya Digeni 115 Trident Centre 3101 (Certificat de înregistrare fiscală 122 601 96 Q nr. incorporate HE 260 196), acționar majoritar în Synotech Global Service România SRL, fosta DIM SOFT, actualul loc de muncă al lui Sorin Eftene, care a lucrat permanent în subordinea lui Claudiu Florică, la fel ca și **D-CON.NET AG** în 2014 – și care a devenit Synotech Global Service Switzerland GMBH (aspect confirmat prin păstrarea numărului de înregistrare la ORC, J40/2051/1994 rezulând în urma fuziunii prin absorbție a societăților Abacus System & Solutions J40/2476/1998 și Abacus Telcon J40/2994/2005), proiect semnat și de Rila Roxana, avocat partener cu Chirvase Neculai, soțul Rila Cornel fiind plătit de Florică pentru a fi consilierul ministrului V. Vreme.

De remarcat că la nivelul anului 2004, societatea Quinn Asociated LTD, ce avea ca beneficiar real pe Dragoș Stan, este reprezentată de către Irene Spoerry și Andreas Moustas, persoane ce se regăsesc cu drept de reprezentare și semnătură pentru Essim Partners și Balzac la nivelul anului 2009.

Acest lucru rezultă din contractele semnate între Baringwood și Essim și Balzac, la fel cum D-CON.NET AG și Baringwood sunt reprezentate de Erich Amman. [1]

Călin Tatomir, Sorin Eftene, Florin Pletea, directori Microsoft, împreună cu Claudiu Florică, Dragoș Nicolaescu, Diana Comănici, Victor Malinovski, și ceilalți directori FSC GMBH, prin intermediul lui Dragoș Stan și Dinu Pescariu au întocmit, prin intermediul avocatului Doru Boștină, împreună cu Cezar Armeanu, secretar general MCTI și cu aprobarea ministrului Karoly Borbély și a Secretarul de stat Szomosi, următoarele Hotărâri de Guvern ilegale, pentru plăți retroactive, pentru marfa nelivrată, toate fiind

făcute pentru înșelarea Guvernului României cu suma de 31.144.865,64 \$ plus 26.725.491,36 \$, în total însumând 57.970.367 \$.

Marfa nelivrată reprezintă 31.144.865,64 \$.

Cred că este important să precizez că în anul 2009, a avut loc o întâlnire în patru, impusă lui Pinalti (Gheorghe Ștefan) de Traian Băsescu, Elena Udrea și Dorin Cocoș, în care Claudiu Florică a explicat afacerea Microsoft, FSC, MCTI, cu modul de plată și cu prelungirile de contract FSC 2009 – 2012. Menționez că îl cunoșteam pe Dorin Cocoș din 2007, când în calitate de vicepreședinte PLD, Theodor Stolojan mă trimitea la el pentru a ține adunările PLD la Eurohotels.

Mai fac precizarea că și Emil Boc mi-a pus în vedere să rezolv problema plății, iar Gheorghe Gherghina de la Ministerul Finanțelor m-a presat să plătesc. La rândul ei, Elena Udrea m-a obligat să mă văd cu Cocoș. Cocoș Dorin m-a sunat și m-a presat la rândul lui să rezolv plățile pentru Microsoft. La fel, presiuni în acest sens făceau FSC prin Wolfgang Horak, Dragoș Nicolaescu, Diana Comănici, avocatul Doru Boștină (Secretarul general MCSI) și Cezar Armeanu. Precizez că, în aceeași direcție au făcut presiuni și Nicolas Taubman și Mark Gittenstein, ambasadorii ai Statelor Unite în România.

În cele din urmă o parte din mită nu a mai ajuns la destinatarii finali, pentru că eu am refuzat să plătesc retroactiv 57.000.000 \$ fără dovada efectuării prestației serviciilor și livrării produselor.

În continuare în vederea derulării operațiunilor Microsoft, s-a decis elaborearea unei noi Hotărâri de Guvern, în baza căreia urmau să se plătească licențele din 2004, la care vom primi 50.000 de ore de consultanță plus produse Software Microsoft plus servicii, iar pentru cele nelivrate în 2006, 2007, 2008, 2009 se va prelungi perioada de drept de folosință până în 2012.

În momentul în care Mihai Tănăsescu, în calitate de șef al delegației FMI în anul 2009, (una și aceeași persoană cu cea care a semnat în 2004 HG-urile ilegale pe relația cu Microsoft) a făcut presiuni uriașe către Emil Boc, acesta din urmă i-a dat ordin lui Gherghina să plătească 31.144.865,64 \$ în baza Actului Adițional nr.2 în favoarea Unicredit București. Ulterior, domnul Dragoș Nicolaescu și-a dat demisia, FSC prin Diana Comănici și W. Horar nu au mai recunoscut înțelegerea și au preferat să recunoască nelivrarea,

iar Sorin Eftene și Florin Pletea, în calitatea lor de directori ai Microsoft România, au spus clar că fără FSC (Fujitsu Siemens Computers GMBH) se oprește discuția.

Prin Hotărârea de Guvern nr.1451/2008 i s-a atribuit MCTI dreptul de a semna actul adițional nr.4, valoarea totală a acestuia fiind de 26.725.491,36 \$ pentru un număr de 40.939 licențe cu drept de utilizare începând cu anul 2007 până în 2009, respectiv 22.860 licențe cu drept de utilizare începând cu anul 2008 până în anul 2009.

Suma nu a fost achitată din cauza unor deficiențe constatate în actul adițional încheiat, cu efecte în derulare. Factura a fost stornată cu acceptul firmei.

Contractul comercial de închiriere de licențe numărul 0115/RO, încheiat la 15.04.2004, prevede la articolul 5.4 că obligația de livrare se va considera integral îndeplinită la data prevăzută în notificarea adresată licențiatului de Microsoft Ireland Operations LTD, prin care se confirmă că licențiatul are acces la licențe, și a predării către licențiat a câte unui kit de instalare pentru fiecare instituție publică beneficiară având calitatea de afiliat inclus.

Toate H.G.-urile de mai sus sunt absolut ilegale. Ele au fost făcute pentru plata în anul 2009, a unor produse și servicii nelivrate în perioada 2004-2009, fiind întocmite pe baza datelor furnizate de Microsoft prin domnii Sorin Eftene, Florin Pletea, Calin Tatomir și a echipei Microsoft, care cunoșteau clar că prin FSC România și FSC Austria (prin Malinovski, Horak, Claudiu Florică, Dragoș Nicolaescu, Diana Comănici) au încercat să fure de la statul român de suma de 57.000.000 \$ prin HG-uri ilegale redactate de avocatul Doru Boștină, întocmite de Cezar Armeanu și aprobate de ministrul Karoly Borbély, bugetate de Varujan Vosganian, și semnate și aprobate de Călin Popescu Tăriceanu.

Acest furt grosolan a fost cercetat de DNA, însă făptuitorii mai sus menționați au fost favorizați prin necorelarea cu Dosarul 187/2013, prin prescrierea faptelor din Dosarul 21/P/2006, și prin mușamalizarea Dosarului 448/P/2011.

Menționez că și subsemnatul am fost șantajat să plătesc ilegal cei 57.000.000 \$ de către Claudiu Florică și Dorin Cocoș în mod direct, și indirect de către Traian Băsescu, („Tăticuțul”), Elena Udrea, Emil Boc,

Călin Tatomir, Florin Pletea, Sorin Eftene, Gheorghe Gherghina, W. Horak, Dragoș Nicolaescu, Diana Comănici, avocat Doru Boștină, Răzvan Radu, Șerban Tănăsescu, dar mai ales de ambasadorii Nicholas Taubman, Mark Gittenstein, Martin Eichtinger, care m-au forțat să plătesc aceste sume furate de Microsoft cu complicitatea FSC (Fujitsu Siemens Computers GMBH) și gruparea Florică.

După intervenția brutală a domnului Mihai Tănăsescu, în calitate de șef al FMI, la Emil Boc, acesta i-a determinat pe domnii Ch.Gherghina și Cezar Armeanu să plătească 31.000.000 \$.

Înțelegerea cu Călin Tatomir, Sorin Eftene, Florin Pletea, în calitate de reprezentanți ai Microsoft, pe de-o parte, și Claudiu Florică, Dragoș Nicolaescu, Diana Comănici, ca reprezentanți ai FSC, pe de altă parte a fost de prelungire a contractului pentru perioada 2009 – 2012 și plata sumei de 54.000.000 \$ în perioada 2009 – 2012 pentru licențele din 2004. Iar pentru diferența de până a 57.000.000 \$, 50.000 de ore de consultanță în perioada 2009-2012. Ca urmare a negocierilor dure pe care le-am purtat cu aceștia, știind că au furat cei 31.000.000 \$ prin Colina Investment direct de la Unicredit, mai sus numiți au preferat să renunțe la 26.000.000 \$.

Subliniez că ambasadorii Nicholas Taubman, Mark Gittenstein, Martin Eichtinger, m-au amenințat că voi suporta consecințe serioase dacă nu voi plăti hotărârile de guvern.

Este important să fac precizarea că acordul semnat de Guvernul României prevede foarte clar că 163.428 de licențe instalate pe 163.428 de calculatoare, vor avea implementate un număr de 36 proceduri la toate cele 27 de instituții, conform Hotărârii de Guvern 460/2009, cu instituții comasate.

1. Ministerul Afacerilor Externe
2. Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri
3. Ministerul Apărării Naționale
4. Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului
5. Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale
6. Ministerul Sănătății

7. Ministerul Public
8. Ministerul Finanțelor Publice
9. Ministerul Justiției
10. Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din decembrie 1989
11. Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale
12. Ministerul Mediului și Pădurilor
13. Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale
14. Secretariatul General al Guvernului
15. Departamentul pentru Relația cu Parlamentul
16. Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice
17. Centrul Român pentru Promovarea Comerțului și Investițiilor Străine
18. Oficiul Național de Prevenire și Combaterea Spălării Banilor
19. Consiliul Național de Contestare a Contestărilor
20. Institutul Național de Statistică
21. Oficiul Național pentru Cultul Eroilor
22. Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat
23. Ministerul Transporturilor și Infrastructurii
24. Ministerul Culturii și Patrimoniului Național
25. Ministerul Administrației și Internelor
26. Ministerul Educației, Cercetării Tineretului și Sportului
27. Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret

Fiecare din aceste instituții cumulat pe toate cele 164.428 de calculatoare, adunate ca număr de licențe totale pe instituții, ar fi trebuit să aibă fiecare un sistem intranet securizat de STS, care per total să facă intranetul Guvernului cu 36 proceduri instalate și funcționale pe fiecare calculator, și în interconexiune respectiv cu:

- P1 – Achiziții publice
- P2 – Analiză și elaborare acte normative
- P3 – Analiză și soluționare petiții
- P4 – Avizarea instrumentelor de plată cu acces la distanță
- P5 – Circuitul informațional
- P6 – Controlul documentelor
- P7 – Controlul înregistrărilor
- P8 – Deplasări externe
- P9 – Deplasări interne
- P10 – Derularea financiară a contractelor UMP
- P11 – Elaborare politici și strategii în domeniul societății informaționale
- P12 – Elaborarea proiecte e-guvernare
- P13 – Elaborarea planului strategic
- P14 – Elaborarea poziției de negociere a României la UE
- P15 – Elaborarea procedurilor
- P16 – Elaborarea propunerilor de politici publice
- P17 – Elaborarea propunerilor de politici și strategii în comunicații
- P18 – Evaluare și inventariere a bunurilor primite cu titlu gratuit
- P19 – Evaluarea performanțelor personalului contractual
- P20 – Evaluarea performanțelor profesionale ale funcționarilor publici
- P21 – Fișa postului
- P22 – Furnizarea informațiilor de interes public
- P23 – Gestionarea abaterilor
- P24 – Managementul riscului
- P25 – Metodologia de elaborare a bugetului propriu
- P26 – Metodologia privind recrutarea și selecția funcționarilor publici

- P27 – Metodologia privind recrutarea și selecția personalului contractual
- P28 – Monitorizare mentenanța autoturisme și consumul de combustibil
- P29 – Organizarea și efectuarea controlului
- P30 – Program de audiențe
- P31 – Prezentarea personalului în MCSI
- P32 – Procedura de achiziție publică de bunuri pentru proiectul EBC
- P33 – Procedura de achiziție publică de servicii pentru proiectul EBC
- P34 – Recepția produselor, evidența și gestionarea
- P35 – Reprezentare grupuri de lucru tehnice
- P36 – Stabilire și monitorizare obiective specifice.

Cele 36 de proceduri pentru cele 27 de institutii implementate pe 163.428 de calculatoare ar fi însemnat intranetul Guvernului și baza pentru trecerea la societatea informațională.

La data de 30 iunie 2010 am anunțat Microsoft și D-CON.NET AG că voi suspenda plățile pentru nelivrare. Presiunile făcute de Microsoft, Claudiu Florică și mai ales Dorin Cicoș și Elena Udrea, au dus la “demisionarea” mea de către prim ministrul Emil Boc la ordinul președintelui Traian Băsescu.

Referitor la implicarea reprezentanților SRI și a fostului președinte Traian Băsescu, declar următoarele:

În luna ianuarie 2009, am fost solicitat de domnul Sebastian Ghiță – sponsorul personal al doamnei Roberta Anastase, pentru o întâlnire cu o persoană foarte, foarte importantă.

Am fost preluat de la minister de mașina cu șofer a domnului Sebastian Ghiță și împreună cu acesta, am fost dus la unul din sediile SRI, unde ne aștepta domnul general Dumitru Zamfir.

Aici am aflat următoarele:

1. MCSI este un obiectiv strategic pentru siguranța națională, iar obiectivul principal al ministeriatului meu va fi CERT-ul, care este în subordinea mea directă, în componența ICI-ului dar care va fi coordonat în mod direct de SRI prin detașarea unui ofițer SRI, care cunoaște foarte bine problema. CERT-ul urma să facă parte din organizația europeană E NISA.
2. Punctul unic de contact (PCU) era următorul obiectiv strategic, acest punct unic de contact urmând să fie modul de comunicare securizată a României cu Uniunea Europeană;
3. Am aflat deasemenea că prioritatea numărul unu a SRI era securitatea cibernetică a României
4. În consecință, toate proiectele IT sau produse Software vor avea și o componentă de securitate și, implicit, o viză mai mult sau mai puțin vizibilă a SRI-ului.
5. România are ca obiectiv o singură bază de date care să fie o componentă a S.I.I. – Sistemul Informativ Integrat – cu maximum de servicii de e-Guvernare posibile pe fiecare etapă, pentru trecerea către o societate informațională.

Pentru realizarea acestor obiective, am avut întâlniri săptămânale și, uneori, zilnice pe această temă, precum și pe alte teme de interes național sau de siguranță națională cu domniile generale Dumitru Zamfir, Dumitru Cocoru din SRI precum și cu domnul general Marcel Opreș, directorul STS.

Am primit un material de la SRI, pe baza căruia am elaborat Strategia Națională de trecere către societate informațională – e-România. După primirea materialului, am procedat la stabilirea obiectivelor și am făcut prima licitație e-România 1, care, împreună cu e-România 2, trebuiau să cuprindă 169 servicii de e-guvernare, care funcționau în teritoriu, fiind realizate prin proiectele cu fonduri europene precum și cel puțin 40 de servicii de e-guvernare la nivel național.

Nu am știut cine a câștigat e-România 1. După câștigarea licitației e-România 1, la începutul anului 2009, am fost sunat de domnul Sebastian Ghită cu care m-am întâlnit și care mi-a spus următoarele:

1. trebuie să țin cont de Dorin Cocoș, care are interese cu Elena Udrea, care la rândul ei are o influență uriașă asupra lui Traian Băsescu. De altfel,

se pare că, la acel moment, Dorin Cocoș mă “pârâse” deja președintelui Băsescu că “cu Sandu nu se poate lucra”.

2. Ministerul meu are un proiect e-România, iar el, Sebastian Ghiță, este cel care l-a câștigat dar este de acord ca o parte din proiect să fie preluat de Dorin Cocoș, la insistențele domnului Dinu Pescariu. În acest sens, mi-a solicitat ca, în zilele următoare, să îl primesc pe grecul care, împreună cu Claudiu Florică, era șef de consorțiu, sugerându-mi să accept condițiile puse de Cocoș – Pescariu – Florică, întrucât aceștia au acordul lui Traian Băsescu și “viza” lui Florian Coldea, motiv pentru care nu avea rost să “îmi bat cuie în talpă”.

A doua zi, am avut ședință de Guvern, prilej cu care am fost rugați de Elena Udrea, colega mea ministru, să iesim puțin din ședință pentru a avea o discuție. Odată ieșiți, aceasta m-a rugat să-l văd în ziua următoare la ora 8:30, la Eurohotels, pe domnul Dorin Cocoș. Am acceptat, pentru că deja toată situația devenise explozivă.

La data și locul stabilite de către doamna Elena Udrea, m-am întâlnit cu domnul Dorin Cocoș. Acesta a ținut să-mi spună că, anterior întâlnirii cu mine, a vorbit cu președintele Băsescu și s-a înțeles totodată și cu domnul Sebastian Ghiță. În acel moment, după discuția cu mine, urma să îl sune pe președintele Băsescu, să îi confirme că am acceptat să îi primesc pe Claudiu Florică împreună cu un cumnat al acestuia, un grec, implicat compania care câștigase licitația e-România 1. Cu acesta și împreună cu Sebastian Ghiță, care conducea echipa TeamNet, urma să discut condițiile de desfășurare a contractului.

Am acceptat și i-am spus domnului Cocoș ca “grecul” să contacteze secretariatul meu de la minister. Acesta a sunat și a fost stabilită o întâlnire. În pregătirea întâlnirii, eu am hotărât să fie întrunită pe echipe de negociere, din care însă nu am dorit să fac parte.

După câteva săptămâni, în care domnul Claudiu Florică s-a aflat quasi permanent în MCSI, nu s-a ajuns la niciun rezultat în urma negocierilor purtate, deoarece noua echipă de negociere condusă de Claudiu Florică voia să schimbe total condițiile de licitație, în special să reducă la jumătate a numărului de servicii de e-Guvernare.

Într-una din discuțiile pe care l-am avut cu domnul Claudiu Florică de față chiar cu consilierii, care au avut în sarcina de serviciu negocierea contractului România, mi-a făcut precizat ca el nu reprezintă doar interesele lui, ci și pe ale lui Sebastian Ghiță și mai ales Dorin Cocoș și că,

de față cu acesta (Claudiu Florică), domnul Dorin Cocoș l-ar fi sunat de președintele Traian Băsescu, pentru a îi expune situația și a-i spune că “se pare că Gabriel Sandu joacă într-un alt film.” În concluzie, Claudiu Florică mi-a spus că propunerea lui a fost discutată de către domnul Dorin Cocoș cu domnul președinte Băsescu, care cunoaște problema, urmând ca un om al lui Florian Coldea să ia legătura cu mine și să îmi explice cum poate deveni legal tot ceea ce-mi cer ei, cum vor fi disponibilizați 1,8 milioane de euro din această afacere, care se va face cu ei (Claudiu Florică, Dinu Pescariu, Dorin Cocoș și Sebastian Ghiță) sau deloc.

Ulterior, am fost sunat din nou și de către domnul Sebastian Ghiță, prilej cu care am avut o discuție extrem de dură cu acesta, în care și el a ținut să îmi precizeze următoarele:

1. Dorin Cocoș lucrează în numele președintelui Traian Băsescu, pentru Băsescu și Elena Udrea;
2. Având această atitudine și comportament nu voi apuca sfârșitul anului în fotoliul de ministru;
3. Am fost întrebat “ce treabă am eu cu bugetul Ministerului?” Și mi-a sugerat “să-mi văd de treaba mea și să accept condițiile puse de Cocoș – Florică – Pescariu, pentru că, în caz contrar, îmi voi pune serviciile în cap, având în vedere ca acești domni lucrează pentru “ei”;
4. Sebastian Ghiță mi-a spus că va încerca să mă ajute dar cuplul Cocoș – Pescariu, cu sprijinul doamnei Udrea, era “mult mai tare decât” el la aceea dată.
5. Tot Sebastian Ghiță mi-a sugerat să accept cererile lui Florică – Pescariu – Cocoș, măcar pentru a câștiga timp, pentru că “mi l-am pus și pe Penalty în cap”

Într-adevăr, în zilele următoare s-au repetat aceleași presiuni venite din partea doamnei Elena Udrea și Gheorghe Stefan, presiuni la care s-a adăugat și un telefon direct primit de la președintele Traian Băsescu, toți solicitându-mi să am o nouă întâlnire cu domnul Dorin Cocoș.

A trebuit să accept întâlnirea cu Dorin Cocoș, care mi-a solicitat mod expres să accept următoarele cerințe și condiții:

1. proiectul va fi funcțional în trei ani (lucru pe care personal îl consideram inacceptabil, deoarece acesta ar fi trebuit să fie pus în funcțiune în maximum un an)
2. Vor fi înjumătățite numărul de servicii cuprinse în proiect;
3. Pentru serviciile care urmează a fi implementate (cealaltă jumătate) se va proceda la o suplimentare cu 50 la sută a bugetului afectat;
4. Vor fi anulate creditele de angajament și se va trece totul pe bugetul anului 2009, cu plată anticipată.

Ulterior acestei discuții, mai exact a doua zi, m-am văzut și cu domnul Claudiu Florică. La această întâlnire am avut un comportament mai mult decât neprietenos cu interlocutorul meu, caruia i-am spus *“să se ducă dracului învățându-se, la pachet cu Ghită, Cocoș, Pescariu”* și am cerut să-mi facă plăcerea de a nu-l mai vedea în perioada următoare.

Ca răspuns la mesajul meu tranșant, domnul Claudiu Florică, cu tupeul care îl caracterizează, m-a amenințat că dacă nu accept condițiile impuse, acesta *“mă va turna”*. Deși nu avea de ce să mă tem de o eventuală delatare, am luat în serios amenințarea acestuia, fiind conștient de susținerea formidabilă pe care o avea din partea FSC și Microsoft și, prin acestea, interesele lor fiind susținute și de ambasadele SUA, Germaniei și Austriei, influența sa ajungând în acest mod până la primul-ministru Emil Boc și președintele României, Traian Băsescu.

În pofida presiunilor și amenințărilor primite, subsemnatul am anulat licitația e-România, împiedicând astfel ca bugetul statului român să fie căpușat prin comisionare de către aceleași grupuri de persoane, fapt care, în mod evident, a avut ca efect direct situația în care mă găsesc acum.

În luna septembrie 2010, am avut o discuție foarte dură cu domnul Gabriel Marin, care m-a atenționat că e-România nu se va mai face din următoarele considerente:

1. domnul Valerian Vreme nu înțelege nimic din nimic și este controlat în proporție de 100% de cuplul Udrea – Cocoș;
2. “S-a băgat pe fir cuplul de jigodii ordinare” Pescariu – Florică, care *“sunt niște nemernici și vor fura tot”*;
3. A venit la el Dinu Pescariu și i-a cerut milioane de euro comision în numele lui Dorin Cocoș, spunându-i că, în caz că nu-i va primi, va bloca

proiectul. Mi-a mărturisit că, dacă ar fi dat acești bani, nu ar mai fi putut termina proiectul.

După această discuție, am luat masa cu domnul ministru Valerian Vreme și cu domnul secretar de stat Marius Fecioru. Cu acest prilej, domnul Valerian Vreme mi-a spus că președintele Băsescu îi interzisese să mă vadă. Tot atunci Marius Fecioru mi-a spus clar că Elena Udrea și Dorin Cocoș vor să mă scoată din partid, pentru că sunt incontrolabil și, pentru a mă face să tac, s-au gândit chiar să îmi facă un denunț la DNA.

Cu acest prilej, amândoi mi-au spus că nici Microsoft și nici e-România nu mai sunt problemele mele și că ar fi mai bine să îmi văd de drum și poate așa voi scăpa. Menționez deasemenea că amândoi știau de situația Omnilogic, amândoi fiind chemați la acel moment la ordin de către Dorin Cocoș.

După mai mult timp, m-am revăzut cu Gabriel Marin, care mi-a spus clar că Dinu Pescariu l-a șantajat și, împreună cu Claudiu Florică "i-au furat bani", care au ajuns și la Cocoș. Cu acest prilej mi-a mărturisit că el, personal, ca urmare a șantajului căruia i-a fost supus, a plătit 3 milioane € comision către triada Pescariu-Florică-Cocoș dar că el nu a primit niciun ban din acest proiect.

Eu l-am avertizat că Agenția "România digitală", cu cei 27 de angajați ai săi, va trebui să lucreze doar pentru e-România, altfel aruncă totul în aer.

El mi-a spus clar că Pescariu, Cocoș și Florică i-au furat banii pentru proiect și au blocat proiectul și nu are ce să le facă, deoarece a aflat că off-shore-urile înființate de aceștia sunt în realitate societățile "bidoane colectoare" ale Securității, și că, din aceste societăți, Dorin Cocoș scoate bani pentru președintele Traian Băsescu și Elena Udrea. Mai mult, acesta mi-a spus că ei nici nu se ascund, lucrând pe față, Pescariu spunându-i fără să vrea că banii vor fi plătiți în "off-shore-ul Microsoft", de unde ia bani toată lumea: șefii Microsoft, oamenii "serviciilor" românești, politicieni și mulți alții. *"de ajuns să îi fie frică până și lui când se va sparge buba"*. Tot Pescariu i-ar fi spus că el a plătit, *"însă banii nu au ajuns unde trebuia, și acum nu mai știe ce să facă"*.

Aceste declarații au fost confirmate și se coroborează cu declarațiile lui Dorin Cocoș care, în Dosarul 1865/1/2016 (numit "Microsoft II"), a declarat că "Dinu Pescariu a efectuat la solicitarea sa următoarele plăți:

- 500.000 euro către o firmă chinezească numită Shanzen pentru următoarele produse: 300.000 gece, 1.000.000 pixuri, 300.000 umbrele, 300.000 fesuri, 300.000 fulare, 1.000.000 brichete;
- 300.000 euro la o altă sucursală în Austria pentru achitarea altor produse de campanie electorală;
- 1.700.000 euro în mai multe tranșe plătite începând cu sfârșitul anului 2009, începutul anului 2010, sumă care i-a remis inculpatului Gabriel Sandu cu titlul de împrumut, suma de 500.000 euro întrucât acesta i-a spus că are nevoie de bani urgent pentru a face plăți aferente campaniei electorale prezidențiale;
- 600.000 euro care conform propriei declarații rezultă că i-a depus la sediul PDL din Modrogan, mai precis i-a remis domnului Ivașcu la solicitarea domnului Vasile Blaga care era la acel moment secretar general al partidului și șeful campaniei electorale iar banii au fost dați iarăși fără a primi vreo chitanță în acest sens;
- 50.000 euro i-a dat domnului Alin Albu, trezorerul PDL pentru achiziția unor găleți, tot fără chitanță;
- 30.000 euro i-a dat domnului Radian Tufa, secretar general al Ministerului transportului pentru a achita transportul containerelor cu produse electorale în țară, precum și costurile cu depozitarea; 300.000 euro i-a cheltuit în folos personal; 200.000 euro i-a remis firmei Shanzen din România;
- 1.800.000 – 1.900.000 euro a fost achitată de Dumitru Nicolae a fost achitată de Dumitru Nicolae pentru mine din banii primiți de la Dinu Pescariu, în Elveția, pentru achitarea contravalorii altor produse electorale și a precizat că au fost 27 containere de materiale electorale; (...)" (paginile 40 – 41 din Decizia ÎCCJ 162/03.10.2016).

Coroborând declarațiile lui Dorin Cocoș (consemnate cu putere de lucru judecat de către ÎCCJ) cu faptele denunțate prin prezentul memoriu de către subsemnatul, este evident că Traian Băsescu a fost beneficiarul direct și final al unei sume de cel puțin 5.480.000 euro din banii sifonați de către grupul criminal organizat mai sus denunțat, sumele fiind folosite în

mod direct și nemijlocit în campania prezidențială din anul 2009, acesta fiind motivul real pentru care, în mod direct și indirect, a făcut presiuni asupra mea în vederea încheierii contractelor cu Microsoft prin intermediul LAR-urilor mai sus menționate.

Față de toate cele mai sus menționate este evident că Microsoft a avut o acțiune concertată și constantă prin care a urmărit păstrarea și consolidarea monopolului său pe piața IT din România, prin continuarea relațiilor contractuale cu Guvernul României ca efect al faptelor de corupție pe care le-a permis, inițiat, încurajat și favorizat în raporturile pe care această companie le-a avut cu cei mai înalți demnitari ai satului român și a structurilor acestuia de securitate.

În drept, consider că faptele săvârșite de persoanele fizice și juridice mai sus menționate întrunesc elementele constitutive ale următoarelor infracțiuni, încadrări juridice pe care vă solicităm respectuos a le avea în vedere, fără însă a vă limita numai la acestea, în cercetarea faptelor și persoanelor pe care le-am denunțat prin prezentul memoriu:

- compania **Microsoft** a săvârșit faptele prevăzute de la art. 367 C.pen. (Constituirea unui grup infracțional organizat), 291 C.pen. (Traficul de influență), 47 raportat la 291 C.pen., 290 C.pen. și 292 C.pen. (instigare la trafic de influență, dare de mită și cumpărare de influență);
- ambasadorii SUA - **Nicholas Frank Taubman** și **Mark H. Gitenstein** și ambasadorul Austriei - **Martin Eichinger** au săvârșit faptele prevăzute de 291 C.pen. (Traficul de influență), 47 raportat la 291 C.pen. (instigare la trafic de influență);
- **Băsescu Traian** a săvârșit faptele prevăzute de la art. 367 C.pen. (Constituirea unui grup infracțional organizat), 291 C.pen. (Traficul de influență), 47 raportat la 291 C.pen. (instigare la trafic de influență), 289 C.pen. (luarea de mită), art. 29 lit. c din Legea 656/2002 (spălarea de bani);

- **Emil Boc și Elena Udrea** au săvârșit faptele prevăzute de 291 C.pen. (Traficul de influență), 47 raportat la 291 C.pen. (instigare la trafic de influență);

- **Dorin Cocoș, Claudiu Florică, Dinu Pescariu, Calin Tatomir, Sorin Eftene, Florin Pletea, Dragoș Nicolaescu** au săvârșit faptele prevăzute de 367 C.pen. (Constituirea unui grup infracțional organizat), 291 C.pen. (Traficul de influență), 47 raportat la 291 C.pen., și 292 C.pen. (instigare la trafic de influență și cumpărare de influență) și art. 29 lit. a și b din Legea 656/2002 (spălarea de bani).

Față de cele arătate, rog analizați și dispuneți.

Sandu Gabriel

STIRIPEȘTI